

да направятъ потрѣбното запитване, за да знаятъ „подиръ какъ да се разполагатъ“.

Съ постепенното развитие на обществото, съ
Недѣлно разпространение любознателността между
училище. гражданството, сказит, види се, сж били вече
недостатъчни и читалището зема инициатива
да отвори недѣлно училище. Дѣятели обаче сж липсвали, та и
тая идея не могла да се развие, пъкъ и, можемъ да отбѣлѣжимъ
още сега, условията почнали да ставатъ лоши и тежки.

По културни и обществено-национални въпроси читалището
е подържало връзки съ другитѣ български читалища, които
се основаваха тогава навредъ по българско. Единъ и сжщи
духъ е оживѣвалъ тия национализирани рожби на българския
народъ. Съзнавали сж тѣ своето духовно родство, еднаквитѣ си
цѣли, еднаквитѣ си идеали. Сливенското народно читалище

Сношения дава своитѣ братски наставления и упѣтвания
съ другитѣ на по малкитѣ си съратници въ сливенско, на
читалища. други оказва помощъ, като разпространява
лотарийнитѣ билети, напр., на одринското и цариградското
читалища; на македонската блатотворителна дружина, чиято
роль бѣ доста завидна, помага парично, зема инициатива да се
пустне дискосъ въ църквитѣ за нея. Чудна солидарность! Чудно
братство! Това е красна романтична струя, родна сестра на
националната идея на XIX столѣтие!

VIII.

Църковниятъ въпросъ, както се знае, бѣ единъ отъ
най-важнитѣ моменти въ нашата нова история. Възмогналъ
Читалището се въ своето национално самосъзнание,
и църковния българския народъ водѣ една упорна борба
въпросъ. за своята духовна самостоятелность. Величава
е тая бора. Величави борци, вдъховени чела се мѣркатъ на
завѣсата на тоя голѣмъ исторически фактъ. Цѣлъ народъ се
вълнува около него. Днесъ той дава жертви, утрѣ трепери отъ
негодуване, мжчителни конвулсии го обхващатъ, а другия
день тържествува и ликува. Сливенъ е игралъ завидна роль
и въ църковния въпросъ. И читалището, народно огнище,
общественъ институтъ, вема живо участие въ него. Защото дѣто
е народътъ, националния животъ, тамъ е читалището; — дѣто